

PROTOKOLL
vid tillståndsprövning
2022-07-13
Stockholm

Aktbilaga 15
Mål nr B 4080-22

JUSTITIERÅD

Agneta Bäcklund, Dag Mattsson och Cecilia Renfors

JUSTITIESEKRETERARE

Emelie Hansell

PROTOKOLLFÖRARE

Anne-Marie Cardenas

PARTER

Klagande

Osemwengie Osunbor, 19790422

Frihetsberövande: Häktad

Duvgatan 16

554 64 Jönköping

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Anders Funcke

Advokat Anders Funcke AB

Box 249

341 25 Ljungby

Motpart

Riksåklagaren

Box 5553

114 85 Stockholm

SAKEN

Överlämnande enligt en europeisk arresteringsorder

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Göta hovrätts beslut 2022-06-07 i mål B 2077-22

Målet föredras.

Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd.

Anne-Marie Cardenas

Föredraget 2022-07-13

Lämnat för expediering 2022-07-13

Agneta Bäcklund

GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 2
Rotel 26

PROTOKOLL
2022-06-07
Sammanträde i
Jönköping

Aktbilaga 13
Mål nr B 2077-22

Sid 1 (6)

Tid: 13.00 – 15.10

RÄTTEN

Hovrättslagmannen Linda Hallstedt, hovrättsrådet Madeleine Lindholm och
tf. hovrättsassessorn Robin Henningson (referent)

PROTOKOLLFÖRARE

Hovrättsfiskalen Lisa Burvall

PARTER

Klagande

Kammaråklagare Pontus Bergsten

Åklagarmyndigheten

Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet

Närvarande via videolänk

Motpart

Osemwengie Osunbor, 19790422

Duvgatan 16

554 64 Jönköping

Personligen närvarande

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Anders Funcke

Advokat Anders Funcke AB

Box 249

341 25 Ljungby

Närvarande

ÖVRIGA (närvarande om inte annat anges)

Tolken Paul Moerman

SAKEN

Överlämnande enligt en europeisk arresteringsorder m.m.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Jönköpings tingsrätts beslut 2022-05-11 i mål B 1611-22

Paul Moerman, som tidigare avlagt generell tolked, förordnas som tolk vid dagens
sammanträde och erinras om edens vikt.

Dok.Id 398039

Postadress

Box 2223
550 02 Jönköping

Besöksadress

Hovrättsgränd 4

Telefon

036-15 69 00

Telefax

E-post: gota.hovratt@dom.se
www.gotahovratt.se

Expeditionstid

måndag – fredag
08:00–16:00

Osemwengie Osunbor uppger att hans korrekta födelsetid är i mars 1980 och att hovrättens uppgift om födelsedatum därför inte stämmer. Han uppger vidare på fråga från ordföranden att han ger Anders Funcke muntlig fullmakt att företräda honom vid dagens sammanträde.

Ordföranden redogör för målets bakgrund samt syftet med sammanträdet.

Åklagaren yrkar att Osemwengie Osunbor ska överlämnas till Grekland i enlighet med den europeiska arresteringsordern, samt att denne ska häktas i avvaktan på att överlämnandet har verkställts. Som skäl för häktning anförs att det inte kan uteslutas att det finns en flyktfara. Närmare består flyktfaran i att arresteringsordern avser ett långt fängelsestraff, Osemwengie Osunbor saknar uppehållstillstånd i Sverige och han har vid olika tillfällen använt sig av olika identiteter. Det föreligger vidare presumtion för frihetsberövande vid tillämpning av det aktuella regelverket.

Osemwengie Osunbor motsätter sig att tingsrättens beslut ändras.

Åklagaren utvecklar skälen för sina yrkanden och hänvisar i huvudsak till vad som anförts i ingivna inlagor.

Anders Funcke utvecklar skälen för Osemwengie Osunbors bestridande och hänför sig i huvudsak till vad som anförts i ingivna inlagor.

Förhör hålls med Osemwengie Osunbor. Förhöret tas upp med ljud och bild i Vera.

Parterna slutför sin talan.

Anders Funcke redogör för sina kostnadsanspråk och uppger att han avser att inkomma med skriftlig bekräftelse avseende kostnadsanspråket efter sammanträdet.

Sammanträdet förklaras avslutat med tillkännagivande av att beslut kommer att avkunnas efter enskild överläggning.

Efter enskild överläggning avkunnar hovrätten i parternas närvaro följande

BESLUT

1. Med ändring av tingsrättens beslut beviljar hovrätten överlämnande av Osemwengie Osunbor till Grekland i enlighet med den europeiska arresteringsorder som utfärdades den 26 januari 2018 av åklagare vid appellationsdomstolen i Thessaloniki för verkställighet av frihetsberövande påföljd som bestämdes i dom den 8 juni 2012 med ärendebeteckning 1477-1478/2012.

Hovrätten påminner om att beslutet om överlämnande ska verkställas inom den tid som följer av 6 kap. 1 och 2 §§ lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

2. Osemwengie Osunbor häktas i avvaktan på att beslutet om överlämnande har verkställts.
3. Anders Funcke får ersättning av staten med 14 840 kr. Av beloppet avser 7 210 kr arbete, 3 960 kr tidsspillan, 702 kr utlägg och 2 968 kr mervärdesskatt. Staten ska stå för kostnaden i hovrätten för försvararen.

Hovrättens skäl för beslutet

Hovrätten konstaterar att förutsättningarna för överlämnande enligt 2 kap. 1 och 2 §§ lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (nedan europeiska arresteringsorderlagen) är uppfyllda. Frågan är emellertid om det enligt 2 kap. 3 § 6 samma lag föreligger hinder mot överlämnande. Enligt denna bestämmelse följer att överlämnande inte får beviljas om det avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd som dömts ut efter en förhandling där den eftersökte inte var personligen närvarande och om den utfärdande myndigheten inte har bekräftat att något av villkoren i artikel 4a.1 i Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en

europaisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, ändrat genom Rådets rambeslut 2009/299/RIF (nedan rambeslutet), är uppfyllt.

Systemet med europeiska arresteringsorder vilar på principen om ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden bland EU:s medlemsstater. Principen innebär att medlemsstaterna är skyldiga att verkställa varje europeisk arresteringsorder utifrån principen om ömsesidigt erkännande och i enlighet med bestämmelserna i rambeslutet. Möjligheten till att vägra verkställa en europeisk arresteringsorder ska tillämpas restriktivt.

Om den utfärdande myndigheten har bekräftat att något av villkoren i artikel 4a. 1 i rambeslutet för ett avgörande i utemåls är uppfyllt ska, i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande, den verkställande myndigheten inte göra någon egen materiell prövning av om villkoren är uppfyllda, t.ex. av om den berörda personen i det enskilda fallet i god tid har underrättats om tid och plats för förhandlingen. Den utfärdande myndigheten är dock skyldig att i den europeiska arresteringsordern eller i en komplettering till denna ange de uppgifter som den grundar sitt konstaterande på att villkoret är uppfyllt, varvid den verkställande myndigheten ska säkerställa att något av villkoren är uppfyllt utifrån dessa uppgifter (jfr EU-domstolens dom i mål C-108/16 PPU, Dworzecki, p. 49).

Osemwengie Osunbor dömdes av den grekiska underinstansen för grovt bedrägeri till fängelse i nio år samt frihetsberövades. Vid denna förhandling var Osemwengie Osunbor och hans försvarare personligen närvarande. Härefter överklagade Osemwengie Osunbor till appellationsdomstolen som satte ut målet till förhandling vid flera tillfällen. Dessa förhandlingar fick ställas in då målsäganden inte medverkade. Under målets handläggning i appellationsdomstolen försattes Osemwengie Osunbor på fri fot. Till huvudförhandlingen den 10 november 2011 inställde sig endast försvararen. Denna begärde då att förhandlingen skulle ställas in eftersom Osemwengie Osunbor hade förhinder att närvara. Vid förhandlingen informerades försvararen om nästa datum för huvudförhandling, den 7 juni 2012, samt om Osemwengie Osunbors skyldighet att närvara. Till förhandlingen i juni 2012 inställde sig varken Osemwengie Osunbor eller hans försvarare. Appellationsdomstolen företog målet till avgörande trots Osemwengie

Osunbors utevaro och dom meddelades den 8 juni 2012. Fråga är om Osemwengie Osunbor underrättats om tid och plats för förhandlingen på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han hade kännedom om den planerade förhandlingen och underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om han inte var personligen närvarande.

Av den komplettering som inhämtats till den aktuella arresteringsordern har den grekiska domstolen bekräftat att villkoret i artikel 4a.1 a) i rambeslutet är uppfyllt. Det gäller dels att Osemwengie Osunbor inte var personligen närvarande vid förhandlingen, dels att Osemwengie Osunbor inte personligen delgavs kallelse till förhandlingen men att han på annat sätt fick kännedom om denna samt att han upplystes om att målet skulle kunna avgöras i hans utevaro. Den aktuella informationen ska ha lämnats till Osemwengie Osunbor via hans försvarare, som genom fullmakt varit behörig att representera honom i överrättsprocessen.

Hovrätten anser att den grekiska domstolens bekräftelse av att det aktuella villkoret är uppfyllt får godtas. Det delgivningsförfarande som tillämpats av den grekiska domstolen medför alltså inte att tvivel föreligger om villkoret i artikel 4a. 1 a) är uppfyllt eller inte. Sverige har därför att verkställa den europeiska arresteringsordern och överlämna Osemwengie Osunbor till Grekland. Vad Osemwengie Osunbor anfört föranleder ingen annan bedömning. Med ändring av tingsrättens beslut ska därför överlämnande av Osemwengie Osunbor beviljas för verkställighet av den frihetsberövande påföljd som bestämdes i domen.

I fråga om tvångsmedel vid tillämpningen av europeiska arresteringsorderlagen gäller en presumtion för frihetsberövande. Då det finns en risk att Osemwengie Osunbor avviker eller på annat sätt undandrar sig ett överlämnande till Grekland ska han häktas i avvaktan på att överlämnandet har verkställts.

HUR MAN ÖVERKLAGAR; se bilaga.

Beslutet i häktningsfrågan får överklagas utan någon tidsgräns.

Beslutet i övrigt får överklagas senast den 5 juli 2022.

Lisa Burvall

Protokollet justerat

Tid: 13.15-14:15

RÄTTEN

Tingsfiskalen Anton Lindgren

PROTOKOLLFÖRARE

Tingsnotarien Louise Segerfelt

PARTER

Åklagare

Kammaråklagare Pontus Bergsten

Åklagarmyndigheten

Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet

Närvarande via videolänk

Misstänkt

Osemwengie Osunbor, 19790422

Medborgare i Nigeria

Frihetsberövande: Häktad

Duvgatan 16

Jönköping

Personligen närvarande

Offentlig försvarare: Advokat Anders Funcke

Advokat Anders Funcke AB

Box 249

341 25 Ljungby

Närvarande

SAKEN

Europeisk arresteringsorder; nu frågan om prövning av överlämnande och fortsatt häktning.

ÖVRIGA

Tolk (engelska)

Teresa Martinez Axén

Hisingsängen 195

554 48 Jönköping

Närvarande

Tolken Teresa Martinez Axén erinras om den generella tolked hon tidigare har avlagt vid domstolen.

Åklagaren begär i enlighet med framställan om prövning enligt 5 kap. 1 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder, aktbilaga 14.

Anders Funcke framför att Osemwengie Osunbor motsätter sig åklagarens begäran om överlämnande och fortsatt häktning.

Åklagaren utvecklar sin begäran i enlighet med aktbilaga 14-15. Han tillägger även i huvudsak följande. Kompletteringsvis har den grekiska myndigheten bekräftat att villkoret i artikel 4.a 1 i) i rambeslutet är uppfyllt dvs. att den eftersökte inte kallats personligen till förhandlingen men på annat sätt faktiskt officiellt underrättats om tid och plats för förhandlingen. Osemwengie Osunbor och hans försvarare kände till processen i överrätten. Osemwengie Osunbor har även själv berättat att han suttit häktad i Grekland men att han blivit släppt i avvaktan på förhandling i överinstansen.

Uppgift om att villkoret är uppfyllt ska Sverige som verkställande stat inte ifrågasätta, med hänsyn till principen om ömsesidigt erkännande. I vart fall är villkoret i artikel 4.a 1 b) uppfyllt eftersom den tilltalade hade kännedom om förhandlingen med tanke på att han själv överklagat genom sin försvarare. Vidare var Osemwengie Osunbors försvarare närvarande vid flertalet förhandlingar men inte vid den sista förhandlingsdagen.

Därtill finns ytterligare omständigheter att ta hänsyn till. Osemwengie Osunbor dömdes i underrätten och det är han själv som överklagat till hovrätten samt gett fullmakt till sitt ombud. Han har själv valt att lämna Grekland under pågående process. Att avgöra målet i en persons utelämnande i andra instans när någon uteblivit är inte främmande och kan ske även i Sverige.

Vad gäller skälen för häktning kan konstateras att Osemwengie Osunbor använder sig av flera identiteter. Han har visserligen familj i Sverige men i övrigt ingen anknytning till Sverige. Det föreligger en flyktfara och i denna typ av ärenden finns även en presumtion för frihetsberövande innan verkställighet sker.

Anders Funcke utvecklar grunden för Osemwengie Osunbors bestridande och uppger i huvudsak följande. Osemwengie Osunbor har inte lämnat falska uppgifter om sin identitet och han har inte försökt att vilseleda någon myndighet. Osagie är en förkortning eller ett smeknamn av Osemwengie. Vad gäller passet så är det riktigt att födelsedatumet var den 22 april 1979, men när han reste till sin mor under år 2011 fick han reda på att han istället var född den 19 mars 1980. När Osemwengie Osunbor fick ett nytt pass under år 2014 rättade han till de uppgifterna. Osemwengie Osunbor var 22 år gammal när han flyttade till Grekland där han började arbeta med torghandel. I samband med detta lärde han sig att tala grekiska. Vid ett tillfälle i december 2004 blev han ombedd av två andra män att tolka under ett möte med en grekisk man. Osemwengie Osunbor tolkade men hade ingen aning om männens avsikter. Han visste inte om att ett bedrägeri pågick och han hävdar sin oskuld.

Efter att Osemwengie Osunbor dömdes placerades han i ett häkte eller fängelse och överklagade domen med hjälp av sin försvarare. Flera förhandlingar i överrättsinstansen ställdes in på grund av att målsäganden inte kom. Först år 2009 släpptes han fri i avvaktan på att en rättegång skulle bli av. Han stannade kvar i Grekland och hade även träffat sin nuvarande sambo. Han hade då varit häktad i mer än fyra år och hade fått mer än dubbel avräkningsbar tid till följd av sitt arbete i fängelset. Han hade inte lång tid kvar till en villkorlig frigivning.

År 2011 blev hans mamma sjuk i cancer varpå han åkte till Nigeria. Han fick då reda på sina riktiga födelseuppgifter. Han återvände till Grekland år 2013 och fick då ett grekiskt pass. Det är först inom ramen för denna process han fått reda på att straffet fastställts i hans utevaro vid rättegång år 2012. Inte heller hans försvarare medverkade.

Därtill hade inte domstolen avräknat mer än en mycket liten del av den tid han varit frihetsberövad.

Villkoren i arresteringsordern är visserligen ikryssade men uppgifterna får betraktas som motsägelsefulla. Enligt de kompletterande uppgifterna från grekiska myndigheter framgår att Osemwengie Osunbor redan år 2008 gett sin försvarare mandat att företräda honom i rättegången. Det framgår att försvararen hade gått med på att rättegången skulle skjutas fram till den 7 juni 2012 utan särskild kallelse.

Det är inte visat att försvararen faktiskt har vidarebefordrat uppgifterna till Osemwengie Osunbor. Domstolen har enbart utgått från att försvararen skulle underrätta Osemwengie Osunbor. Det är möjligt att Osemwengie Osunbor med vetskap om rättegången kunnat ge ombudet mandat att företräda honom. Men då måste faktiskt försvararen ha varit närvarande vid förhandlingen vilket grekiska myndigheter bekräftat att han inte varit. Det framgår av punkt 298 på s. 7 i aktbilaga 15 att Osemwengie Osunbor inte var försvarad av sin advokat vid förhandlingen.

Vidare framgår av EU-domstolens mål *C-108/16, Paweł Dworzecki*, att kraven i rambeslutet inte kan anses uppfyllda genom att en kallelse lämnas till en tredje man om det inte otvetydigt kan slås fast att den berörde faktiskt har fått informationen. I detta fall finns ingen uppgift om att försvararen faktiskt har överlämnat informationen till Osemwengie Osunbor, något EU-domstolen framhåller är viktigt. Därmed uppfylls inte kraven i rambeslutet och det finns förutsättningar att vägra ett överlämnade i förevarande fall.

Osemwengie Osunbor yttrar sig och framför i huvudsak följande. Det var flera gånger som målsäganden inte dök upp i överrätten. Hans advokat sa till honom att han nog skulle bli frikänd och att målsäganden straffade honom genom att inte dyka upp. Vid ett rättegångstillfälle år 2009 beslutade domstolen att släppa honom, eftersom målsäganden inte kom. Han var egentligen inte nöjd med det eftersom han endast hade ett par månader kvar innan hans straff var avtjänat. I Grekland kan man bli frigiven

efter fem år och åtta månader om man har fått nio år. Han hade enbart fyra månader kvar att avtjäna eftersom han hade arbetat i köket under fängelsetiden.

Han lämnade inte Grekland direkt efter att han blev frisläppt utan det var först år 2011 eftersom hans mor blev sjuk. Vidare är det korrekt att Osagie är en förkortning av Osemwengie och att han ändrat uppgifterna i passet efter det att han fått reda på korrekt födelsedatum av sin mor. Han skaffade sitt nya pass vid ambassaden i Grekland. När han återvände till Grekland år 2013 kände han inte till att rättegången i överinstansen var färdig. Han hade ingen kontakt med sin advokat efter det att han återvänt till Grekland och han kan inte minnas att han skulle ha gett sin försvarare en fullmakt att företräda honom eftersom han kom till domstolen varje gång det skulle hållas en förhandling.

Parterna får tillfälle att yttra sig avslutningsvis. Åklagaren tillägger att omständigheterna i *C-108/16, Paweł Dworzecki*, var annorlunda eftersom det var en hushållsmedlem som delgavs i det målet och inte en försvarare.

Anders Funcke ger in en kostnadsräkning, aktbilaga 26.

Efter enskilt övervägande avkunnar tingsrätten följande

BESLUT

1. Begäran om överlämnande av Osemwengie Osunbor till Grekland enligt europeisk arresteringsorder avslås.
2. Häkttningsbeslutet hävs och Osemwengie Osunbor försätts på fri fot.
3. Anders Funcke får ersättning av allmänna medel med skäliga 44 238 kr, varav 8 848 kr avser mervärdesskatt. Kostnaden ska stanna på staten.

Tingsrättens skäl

Osemwengie Osunbor är eftersökt enligt en europeisk arresteringsorder som utfärdades den 26 januari 2018 av en åklagare vid appellationsdomstolen i Thessaloniki. Tingsrätten konstaterar att de lagliga förutsättningarna för att överlämna Osemwengie Osunbor till Grekland enligt arresteringsordern är uppfyllda. Frågan är om det föreligger hinder mot överlämning.

Det hinder som har aktualiseras i detta mål är det som framgår av 2 kap. 3 § 6 lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder. Enligt den bestämmelsen får överlämnande inte beviljas om det avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd som har dömts ut efter en förhandling där den eftersökte inte var personligen närvarande och om den utfärdande myndigheten inte har bekräftat att något av villkoren i artikel 4a.1 i rambeslutet är uppfyllt. Med rambeslutet avses Europeiska rådets rambeslut 2002/584/RIF, ändrat genom rådets rambeslut 2009/299/RIF.

Nämnda artikel har följande innehåll, såvitt är av betydelse för detta mål:

Den verkställande rättsliga myndigheten får även vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder, utfärdad i syfte att verkställa ett fängelsestraff eller en frihetsberövande åtgärd, efter ett beslut när personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen, såvida det inte i den europeiska arresteringsordern anges att personen i enlighet med ytterligare processuella krav i den utfärdande medlemsstatens nationella lagstiftning

a) i god tid

i) antingen kallats personligen och därigenom underrättades om tid och plats för den förhandling som ledde till beslutet, eller på annat sätt faktiskt officiellt underrättades om tid och plats för förhandlingen, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen,

och

ii) underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om han eller hon inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

eller

b) i vetskap om den planerade förhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av staten att försvara honom eller henne vid förhandlingen och faktiskt försvarades av ombudet vid förhandlingen.

De grekiska myndigheterna har i sin komplettering till den europeiska arresteringsordern angett att det är villkoret under punkten a) som är tillämpligt i detta fall. Åklagaren har vid förhandlingen angett att han även anser att villkoret under punkten b) är uppfyllt.

Det förtjänar att framhållas att det av artikeln framgår att den verkställande staten *får vägra verkställighet* om något av villkoren enligt artikeln inte är uppfyllda.

Bestämmelsen i rambeslutet är alltså fakultativ. Den svenska bestämmelsen som hänvisar till artikeln är dock obligatorisk. Den stadgar att överlämnande *inte får beviljas* om den utfärdande myndigheten inte har bekräftat att något av villkoren i artikeln är uppfyllt. Detta har motiverats med att Sverige bör säkerställa en hög nivå av rättssäkerhet för den enskilde (se prop. 2012/13:156 s. 25 f).

Grekiska myndigheter har angett att villkoret i punkten a) i artikeln är uppfyllt genom att man kryssat i detta i det formulär som använts. Den kompletterande information som grekiska myndigheter har lämnat medför dock att det kan ifrågasättas om villkoret är uppfyllt.

Som åklagaren har framhållit innebär principen om ömsesidigt erkännande att den verkställande staten som utgångspunkt inte ska ifrågasätta den information som den utfärdande staten lämnar. När som i detta fall den utfärdade staten lämnat konkret information om hur man anser att det relevanta villkoret är uppfyllt, måste det dock enligt tingsrättens uppfattning ingå i den prövning som den verkställande myndigheten ska göra att ta ställning till om det förfarande som beskrivs uppfyller villkoret. Detta synes väl förenligt med de uttalanden som EU-domstolen gjort i förhandsavgörande den 24 maj 2016 i mål C-108/16 ("Dworzecki"). Mer om detta avgörande nedan.

Av den information som lämnats framgår (på engelska) att Osemwengie Osunbors försvarare inställde sig till förhandling i appellationsdomstolen den 9 november 2011, att förhandlingen ”ajournerades” på begäran av försvararen och att ny förhandling sattes ut till den 7 juni 2012. Försvararen underrättades om Osemwengie Osunbors skyldighet att inställa sig till den nya förhandlingen utan kallelse. Den 7 och 8 juni 2012 inställde sig varken Osemwengie Osunbor eller hans försvarare och målet avgjordes i Osemwengie Osunbors utevaro.

Det framgår inte att den grekiska domstolen på något sätt försäkrat sig om att informationen om förhandlingen nått Osemwengie Osunbor. Det framgår heller inte uttryckligen att den information som lämnats till försvararen har innehållit upplysning om att målet kunde avgöras om Osemwengie Osunbor inte inställde sig.

Det som stadgas i artikel 4a 1. a) i rambeslutet om att den berörda personen ”på annat sätt faktiskt officiellt underrättades om tid och plats för förhandlingen, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att han eller hon hade kännedom om den planerade förhandlingen”, kan inte anses uppfyllt om information om förhandlingen lämnats till tredje man som åtar sig att överlämna informationen till den berörda personen. (jfr punkterna 47 och 48 i C-108/16). Detta gäller i vart fall om den aktuella myndigheten inte försäkrar sig om att informationen faktiskt nått den berörda personen.

Enligt tingsrättens uppfattning måste detta gälla även om informationen lämnas till en försvarare, och oavsett om den berörda personen varit närvarande vid en tidigare förhandling i underrätt och haft kännedom om den pågående processen i överrätten. Tingsrättens bedömning är därför att Grekland inte kan anses ha bekräftat att villkoret i artikel 4a. 1 a) i rambeslutet är uppfyllt.

Vad gäller villkoret i punkten artikel 4a 1. b) så tolkar tingsrätten den information grekiska myndigheter har lämnat som att de tidigare rättegångstillfällena där Osemwengie Osunbors försvarare var närvarande rörde sig om inställda förhandlingar.

Därmed har den faktiska förhandlingen som lett till det avgörande som arresteringsordern avser hållits utan att varken Osemwengie Osunbor eller hans försvarare närvarat. Villkoret i punkten b) har därmed inte varit uppfyllt. Grekiska myndigheter har heller inte påstått att detta villkor varit uppfyllt.

Slutligen har fråga uppkommit om det faktum att Osemwengie Osunbor lämnat Grekland under pågående process bör medföra att begäran om överlämnande ändå ska beviljas. I punkterna 50-52 i C-108/16 har EU-domstolen uttalat att den berörda personens eget beteende kan medföra att överlämnande ändå kan beviljas, t.ex. om personen har undanhållit sig delgivning. Dessa uttalande gjordes dock med utgångspunkt i att reglerna om vägran av verkställighet i utevarosituationer är fakultativa enligt rambeslutet. Enligt rambeslutet *får* den verkställande staten besluta om överlämnande trots att något villkor i artikel 4a 1. a) i rambeslutet inte är uppfyllt. Den svenska regeln i 2 kap. 3 § 6 lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder innehåller däremot ett obligatoriskt verkställighetshinder. De uttalanden som EU-domstolen gjort i denna del framstår därför som mindre relevanta för svenska förhållanden.

Mot bakgrund av det som angetts ovan anser tingsrätten att det föreligger hinder för att överlämna Osemwengie Osunbor till Grekland enligt den europeiska arresteringsordern. Begäran om detta ska därför avslås.

Eftersom begäran om överlämnande avslås ska häkttningsbeslutet hävas och Osemwengie Osunbor försättas på fri fot.

Ander Funcke har rätt till ersättning för sitt arbete som offentlig försvarare för Osemwengie Osunbor. Den nedlagda tidsåtgången framstår dock som något hög i förhållande till målets omfattning. Anders Funcke får anses skäligen tillgodosedd med ersättning för tre timmars arbete enligt helgtaxa och ytterligare tio timmars arbete enligt vanlig taxa. Begärd ersättning för tidspillan och utlägg bedöms skälig med hänsyn till att Anders Funcke fick sitt förordnande under helgberedskap.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (TR-11)
Beslutet kan överklagas. Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten senast den
1 juni 2022. Tingsrätten skickar överklagandet vidare till Göta hovrätt.

Louise Segerfelt
Protokollet uppvisat/